Rok XXII. Nr. 2.

DZIENNIK URZĘDOWY

c. k. Rady szkolnej krajowej w Galicyi.

Redagowany w c. k. Radzie szkolnej krajowej.

Wydany dnia 20. lutego 1918.

L. 24/pr.

Okólnik

c. k. Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyi wszystkich państwowych i prywatnych prawo publiczności posiadających szkół średnich, szkół przemysłowych, handlowych i seminaryów nauczycielskich, w sprawie zleceń na wykonanie portretów Ich Cesarskich Mości.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość i Najjaśniejsza Pani raczyli objawić życzenie, aby te państwowe lub wojskowe władze, które mają zamiar zlecić malarzom lub rzeźbiarzom wykonanie Najwyższych portretów, nie czyniły tego bez poprzedniego zapytania, czy Najjaśniejsi Pań stwo godzą się na upatrzonych w tym celu artystów.

Zawiadamiając o tem wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 22. grudnia 1917 l. 37530/XVII wzywa się Dyrekcye, aby przed ewentualnemi zleceniami tego rodzaju zwracały się do c. k. Rady szkolnej krajowej celem porozumienia się w tym względzie z Najwyższym Podkomorzym.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

W Białej, dnia 14. stycznia 1918.

C. k. Wiceprezydent
Zoll

L. 333/pr.

Okólnik

c. k. Rady szkolnej krajowej do wszystkich Dyrekcyi gimnazyów, gimnazyów realnych, szkół realnych, seminaryów nauczycielskich i akademii handlowych państwowych i prywatnych z prawem publiczności, w sprawie roty przysięgi służbowej i ślubowania służbowego.

C. k. Ministerstwo Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 5. listopada 1917 l. 25064. ustanowiło celem wykonania przepisów paragrafu 12. ustawy z dnia 28. lipca 1917 Dz. u. p. Nr. 319, tyczącej się stosunku służbowego nauczycieli w państwowych średnich i niższych zakładach naukowych (nauczycielska pragmatyka służbowa), rotę (formułę) przysięgi służbowej, którą po myśli ustępu I. przytoczonego paragrafu mają składać rzeczywiści i prowizoryczni nauczyciele przy pierwszem lub ponownem wstąpieniu do służby państwowej, podlegającej postanowieniom tej pragmatyki, oraz rotę ślubowania służbowego, do złożenia której po myśli ustępu 4. § 12. nauczycielskiej pragmatyki służbowej obowiązani są suplenci i asystenci przy wstąpieniu do służby. Przepisane brzmienie formuły przysięgi względnie ślubowania załącza się.

Zarazem oznajmiło Ministerstwo, że rzeczywiści i prowizoryczni nauczyciele, mianowani już przed wprowadzeniem w życie nauczycielskiej służbowej pragmatyki, o ile już złożyli przysięgę służbową, nie mają jej składać ponownie, ponieważ pominąwszy że dotychczasowa rota przysięgi zawiera również przyrzeczenie posłuszeństwa ustawom i wypełnienia urzędowych i służbowych obowiązków, już na mocy nauczycielskiej pragmatyki służbowej są bezwarunkowo obowiązani do ścisłego pełnienia powinności.

Natomiast suplenci i asystenci ustanowieni świeżo lub ponownie z początkiem roku szkolnego 1917/18, mają złożyć obecnie ślubowanie służbowe o tyle, o ile nie zostali już zaprzysiężeni podług dawniejszych norm.

Wzywa się przeto Dyrekcye, aby bezzwłocznie przystąpiły do odebrania ślubowania służbowego od tych członków gron nauczycielskich, których to postanowienie dotyczy.

Jeżeli suplent (asystent) złożył ślubowanie służbowe po myśli ust. 4. § 12. naucz. pragm. służb. wrzy wstąpieniu do służby, obowiązany jest złożyć je powtórnie tylko w razie przerwy w służbie państwowej,

podlegającej nauczycielskiej pragmatyce służbowej, przy ponownem wstąpieniu do służby jako suplent lub asystent państwowego zakładu naukowego.

Według ustępu 2. artykułu II. nauczycielskiej pragmatyki służbowej reskrypt ministeryalny z dnia 27. czerwca 1890 Dz. rozp. min. Nr. 45 dotyczący zaprzysięgania zastępców nauczycieli stracił moc obowiązującą.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

W Białej dnia 8. stycznia 1917.

C. k. Wiceprezydent
Zoll

I.
Rota przysięgi rzeczywistych i prowizorycznych nauczycieli.

ROTA PRZYSIĘGI.

Przysięgniesz „Pan Panu Bogu Wszechmogącemu i przyrzekniesz na swoją cześć i uczciwość, że będziesz wiernym i posłusznym Jego Cesarskiej Mości Najjaśniejszemu Monarsze i Panu Karolowi I. z Bożej łaski Cesarzowi Austryackiemu, Królowi Węgierskiemu — tegoż imienia Czwartemu — Królowi Czeskiemu i t. d. po Nim zas Następcom Jego z rodu i krwi, oraz że będziesz przestrzegał państwowych ustaw zasadniczych jakoteż innych ustaw.

Przysięgniesz Pan nadto, że z całych sił i z pełną gorliwością będziesz się poświęcał swemu urzędowi i zawodowi nauczyciela i wychowawcy, że obowiązki połączone ze swem służbowem stanowiskiem będziesz sumiennie wypełniał, w szczególności, że będziesz zawsze dbał o interes publiczny, miał baczenie na dobro szkoły i powierzonej mu młodzieży, że we wszystkich służbowych sprawach będziesz zachowywał ścisłą bezstronność i bezinteresowność, oraz że będziesz wszystkiego unikał i według sił starał się nie dopuścić do niczego coby mogło szkodzić interesom publicznym albo naruszyć porządek służbowy.

Przysięgniesz Pan dalej, że będziesz posłuszny zarządzeniom służbowym swych przełożonych, że przy ich wykonywaniu będziesz według najlepszej swej wiedzy i sił przestrzegał powierzonych Panu interesów szkoły i urzędu, że wiernie zachowasz tajemnicę służbową i że w swem zachowaniu w służbie i poza służbą będziesz jak najdokładniej wypełniał nałożone sobie ustawą obowiązki.

Przysięgniesz Pan także, że ani obecnie nie należysz do żadnego zagranicznego stowarzyszenia mającego cele polityczne, ani też w przyszłości do takiego stowarzyszenia należeć nie będziesz.

„To co mi obecnie przedstawiono i co w zupełności dobrze i wyraźnie zrozumiałem, zobowiązuję się i postanawiam wiernie wykonywać.

Tak mi Panie Boże dopomóż!“.

II.

Rota ślubowania służbowego supientów i asystentów.

ŚLUBOWANIE SŁUŻBOWE.

Przez podanie ręki złożysz Pan ślubowanie, że będziesz wiernym i posłusznym Jego Cesarskiej Mości Najjaśniejszemu Monarsze i Panu Karolowi I. z Bożej łaski Cesarzowi Austryackiemu, Królowi Węgierskiemu — tegoż imienia Czwartemu — Królowi Czeskiemu i t. d. po nim zaś Następcom Jego z rodu i krwi, oraz że będziesz przestrzegał państwowych ustaw zasadniczych jakoteż innych ustaw.

Złożysz Pan nadto ślubowanie, że z całych sił i z pełną gorliwością będziesz się poświęcał swemu urzędowi i zawodowi nauczyciela i wychowawcy, że obowiązki połączone ze swem stanowiskiem służbowem będziesz sumiennie wypełniał, w szczególności, że będziesz zawsze dbał o interes publiczny, miał baczenie na dobro szkoły i powierzonej mu młodzieży, że we wszystkich służbowych sprawach będziesz zachowywał ścisłą bezstronność i bezinteresowność, oraz że będziesz wszystkiego unikał i według sił starał się nie dopuścić do niczego, coby mogło szkodzić interesom publicznym albo naruszyć porządek służbowy.

Złożysz Pan dalej ślubowanie, że będziesz posłuszny zarządzeniom służbowym swych przełożonych, że przy ich wykonywaniu będziesz według najlepszej swej wiedzy i sił przestrzegał powierzonych Panu interesów szkoły i urzędu, że wiernie zachowasz tajemnicę służbową i że w swem zachowaniu w służbie i poza służbą będziesz jak najdokładniej wypełniał nałożone sobie ustawą obowiązki.

Złożysz Pan także ślubowanie, że ani obecnie nie należysz do zagranicznego stowarzyszenia mającego cele polityczne, ani też w przyszłości do takiego stowarzyszenia należeć nie będziesz.

„Ślubuję!“.

L. 23/pr.

O k ó l n i k

c. k. Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyi wszystkich państwowych i prywatnych z prawem publiczności gimnazyów, gimnazyów realnych, szkół realnych, seminaryów nauczycielskich i akademii handlowych w sprawie wypłaty terminu dodatku aktywalnego.

Po myśli reskryptu c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 26. listopada 1917 l. 25.952/XX w sprawie wykonania postanowień § 51. ustępu 5. ustawy z 28. lipca 1917 Dz. u. p. Nr. 319 o stosunku służbowym nauczycieli państwowych szkół średnich i niższych (nauczycielska pragmatyka służbowa), c. k. Rada szkolna krajowa oznajmia co następuje:

Najdalej do końca lutego 1918 winien każdy rzeczywisty lub prowizoryczny nauczyciel (profesor, dyrektor i t. d.), do których stosują się postanowienia służbowej pragmatyki nauczycielskiej, przedłożyć c. k. Radzie szkolnej krajowej za pośrednictwem swojej Dyrekcyi pisemne oświadczenie (wolne od stempla), czy należący mu się dodatek aktywalny ma być wypłacany w ratach miesięcznych, czy też kwartalnych, w terminach przez władzę ustanowionych. W późniejszym czasie złożenie takiego oświadczenia będzie dopuszczalne tylko przy pierwszem zamianowaniu nauczyciela, przeniesieniu na inną posadę, przy uzyskaniu wyższych poborów, jakoteż w razie zawarcia lub ustania małżeństwa; oświadczenie takie należy przedkładać do dni 30. po zajściu jednej z wyżej przytoczonych okoliczności. Zaniechanie przedłożenia tego oświadczenia będzie uważane za dowód w razie pierwszego mianowania, że nauczyciel, którego to dotyczy, nie ubiega się o kwartalną wypłatę dodatku aktywalnego, a we wszystkich innych wypadkach, że nie pragnie zmiany sposobu dotychczasowej jego wypłaty.

Wypłata dodatku aktywalnego następuje od najbliższego, przez władzę ustanowionego terminu, o ile oświadczenie złożone będzie w sposób przepisany przed pierwszym dniem miesiąca, bezpośrednio poprzedzającego termin wypłaty.

Jeżeli nauczycielowi, któremu dodatek aktywalny wypłaca się kwartalnie, przypadnie w ciągu danego kwartału prawo do wyższego dodatku aktywalnego, wówczas zmianę tę uwzględni się przy najbliższej likwidacyi poborów. Jeżeli jednak nauczyciel ma ewentualnie zwrócić nadwyżkę poborów, to zwrot ten rozłoży się na tyle rat miesięcznych, za ile miesięcy ją nadpłacono.

W razie kwartalnej wypłaty dodatku aktywalnego będzie przy likwidowaniu potrącona przypadająca od kwitu należytość stemplowa o ile §. 1. rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z 4. grudnia 1916 Dz. u. p. Nr. 9 z roku 1917, oraz odnośne później wydane rozporządzenia nie ustanawiają wyjątku; przytem może być wystawiony odrębny kwit na dodatek aktywalny i na resztę poborów.

Zresztą w dokonywaniu potrąceń nie wprowadza się wskutek kwartalnej wypłaty dodatku aktywalnego żadnej zmiany; w szczególności także i w tym przypadku zatrzyma się dla wierzycieli, w razie prenotowania prywatnych wierzytelności do egzekucyi, (o ile to do całkowitego zaspokojenia tych wierzytelności wraz z należytościami ubocznemi jest konieczne), co miesiąca dwunasta część tej kwoty poborów rocznych, która

według obowiązujących przepisów podlega egzekucyi. Rachunkowo przeto będzie się potrącenia te odliczać miesięcznie tylko z płacy.

Powyższe postanowienia stosują się odpowiednio do wypłaty relutum za mieszkanie.

Zarazem — po myśli rozporządzenia c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty, Robót publicznych i Rolnictwa z 26. listopada 1917 Dz. u. p. Nr. 438 — postanawia się, że dodatek aktywalny w ratach kwartalnych będzie w tutejszych szkołach średnich i niższych wypłacany tylko w terminach: 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października.

Tem ostatniem rozporządzeniem zarządziło także c. k. Ministerstwo z powołaniem się na ustęp 1. § 63. służ. pragm. naucz., zmieniając rozporządzenie wszystkich Ministerstw z 15. maja 1873 Dz. u. p. Nr. 75, że postanowienie poprzedniego ustępu stosuje się analogicznie także do wypłaty relutum kwaterowego.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

W Białej, dnia 15. stycznia 1918.

C. k. Wiceprezydent
Zoll.

L. 700/IV.

O k ó l n i k

c. k. Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyi wszystkich szkół średnich państwowych, oraz prywatnych gimnazyów męskich z prawem publiczności, c. k. seminaryów nauczycielskich męskich, c. k. akademii oraz dwuklasowych szkół handlowych, w sprawie ulg dla uczniów wstępujących do służby wojskowej.

C. k. Ministerstwo Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 4. stycznia 1918 l. 368/X a) zarządziło, aby ze względu na rozpoczynający się z dniem 9. stycznia 1918 przegląd obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu. urodzonych w roku 1900, stosowano do należących do tego rocznika uczniów szkół średnich, seminaryów nauczycielskich męskich. szkół handlowych i nautycznych wszystkie te ulgi wyjątkowe, z których korzystali w roku szkolnym 1917/18 uczniowie, obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, a dotyczące wcześniejszego wydawania świadectw rocznych z klasy (kursu), do której uczniowie ci uczęszczali w roku szkolnym 1917/18, względnie wydawania świadectwa odejścia we wyż-

szych oraz dwuklasowych szkołach handlowych, jakoteż przypuszczania do wcześniejszego egzaminu dojrzałości uczniów, uczęszczających do ostatniej klasy w roku szkolnym 1917/18.

Wyjątkowe te ulgi mają być stosowane również i do tych uczniów szkół średnich, należących do rocznika 1900, którzy w roku szkolnym 1917/18 z powodu wypadków wojennych nie mogą odbywać dalszych studyów w tych szkołach średnich, Galicyi, Bukowiny i południowych krajów koronnych, do których dawniej uczęszczali, a którzy uczęszczają chwilowo na urządzone dla nich kursa kształcące lub w charakterze hospitantów do innych szkół średnich, a to po myśli wydanych dla tych uczniów specyalnych rozporządzeń ministeryalnych, na mocy których uczniowie ci mogą zdawać egzamina roczne, względnie składać egzamina dojrzałości przed osobnemi, ustanowionemi w tym celu komisyami egzaminacyjnemi.

W sprawie przyznania warunkowego prawa jednorocznej służby ochotniczej uczniom, należącym do rocznika 1900, wyda c. k. Ministerstwo obrony krajowej odpowiednie zarządzenia.

Tym uczniom, którzy — chcąc osiągnąć definitywne prawo jednorocznej służby ochotniczej — zechcą poddać się przepisanemu egzaminowi uzupełniającemu, można udzielać potrzebnego, celem przygotowania się do tego egzaminu, zwolnienia od obowiązku uczęszczania na naukę szkolną, świadectwo jednak z ukończonej przez nich klasy otrzymać mają dopiero równocześnie z innymi uczniami, powołanymi do służby w pospolitem ruszeniu.

Zarazem oznajmiło c. k. Ministerstwo, że co do sposobu wydawania świadectw rocznych oraz świadectw dojrzałości uczniom, uznanym przy przeglądzie za zdolnych do pełnienia służby wojskowej a mianowicie za pośrednictwem dotyczącej Komendy wojskowej, należy zachować dotychczasowe środki ostrożności, w szczególności po myśli rozporządzenia ministeryalnego z 30. stycznia 1915 l. 53.579/1914.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

W Białej, dnia 15. stycznia 1918.

C. k. Wiceprezydent

Zoll

L 1052/IV.

O k ó l n i k

c. k. Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyi wszystkich państwowych i niepaństwowych szkół średnich i seminaryów nauczycielskich, w sprawie zaopatrywania gabinetów rysunkowych.

Potrzeba uzupełnienia, a w wielu przypadkach założenia na nowo zniszczonych wojną gabinetów rysunkowych, wyłania kwestyę ich właściwego zaopatrywania.

Poglądy dzisiejsze na treść i zadanie nauki rysunku zmieniają, a raczej rozszerzają także zadanie gabinetu rysunkowego. Okazuje się, że pojmowanie go jako zbioru modeli do odrysowywania nie jest wystarczające, a gabinet tak urządzony nie spełniałby szerszej roli czynnika wychowawczego i ogólnie kształcącego w kierunku estetycznym.

W dotychczasowem rozumieniu zdawało się nauczycielom, że wystarczy z katalogów firm, dostarczających środków naukowych, wybrać pewne przedmioty według kategoryi uprawianych w szkole ćwiczeń rysunkowych i sprowadzić je do zbiorów. Tu i ówdzie zawiadowcy gabinetów uzupełniali wprawdzie zbiory okazami swojskiego przemysłu artystycznego i rodzimej sztuki ludowej, były to jednak przypadki odosobnione, a przytem czyniono to głównie z myślą o modelu, jako przedmiocie ćwiczenia rysunkowego. Obecnie, gdy rysunek z pamięci i wyobraźni, jako wydobywający na jaw istotne władze duchowe młodzieży, stał się ośrodkiem nauki rysunku, gdy natura dać ma tylko wątek twórczości, gdy dalej po myśli tych pojęć nawet w kołach rozstrzygających zakwestyonowano wartość modeli, a przynajmniej ograniczono ich zakres, winien także zasadniczo zmienić się i pogląd nauczycieli na istotne zadanie zbiorów rysunkowych, które obok bezpośredniego swego przeznaczenia jako modele do rysunku, mają służyć conajmniej w równej mierze jako środek szerzenia kultury artystycznej u młodzieży.

Gromadzić zbiory w miarę zasobów, jakimi szkoła na ten cel rozporządza, jest rzeczą nauczyciela rysunku; od jego smaku artystycznego zależy wybór przedmiotu w dziedzinach wyszczególnionych w niniejszym okólniku; jego inicyatywa, pomysłowość i skrzętność zdoła wyzyskać miejscowe warunki, odnaleźć czy w domu, czy w handlu, a nawet w składzie starzyzny nie jeden charakterystyczny a przeto cenny okaz,

otworzyć oczy młodzieży i zachęcić ją także do rozglądu i w danym razie zbierania okazów nieraz porzuconych, a w powyżej określonem znaczeniu cennych i przydatnych.

Pamiętać przytem należy, że sztukę swojską w pierwszym rzędzie powinno się mieć na oku. Rzecz prosta, że najłatwiej będzie w najbliższej okolicy i w swoim powiecie zbierać godne miana sztuki sprzęty zdobione i wszelkiego rodzaju wyroby przemysłu domowego o cechach artystycznych, jak kilimy, makaty, pasy, krajki, hafty, stroje (zwłaszcza odświętne), przedmioty użytkowe z gliny (miski, garnki, dzbany, czarki i t. d.), z drzewa (czerpaki, łyżniki, miareczki i t. d.), z żelaza (okucia, zamki, kłódki, klucze i t. d.), wyroby z bronzu i miedzi, słowem wszystko to, co mieścić się może w zbiorach muzeum przemysłu artystycznego.

W dziale reprodukcyi pierwsze miejsce zajmą oryginalne miedzioryty (akwaforty), drzeworyty i litografie, które łatwiej nabyć niż kosztowne, oryginalne obrazy olejne, akwarelowe lub rysunki wybitniejszych artystów naszych. O ile nadarzy się sposobność nabycia tego rodzaju prac oryginalnych nie należy jej oczywiście omijać, gdy środki materyalne pozwolą; jednakże okazy sztuk graficznych, jako zazwyczaj przystępniejsze w cenie a wartością artystyczną często nieustępujące obrazom sztalugowym, nadają się najbardziej do zbiorów, bo najlepiej pouczają o artystycznem pojmowaniu przyrody i wypowiadaniu się językiem sztuki. Pozatem fotomechaniczne reprodukcye kolorowe i bezbarwne, heliograwury, autotypie, cynkotypie i t. d., przedstawiając dzieła architektury i zabytki sztuki naszej, dają wyobrażenie o niedostępnych do zwiedzenia dziełach budownictwa, rzeźby i malarstwa; artystyczne kartki widokowe z udoskonalonemi dziś trójbarwnemi reprodukcyami dzieł malarskich, wreszcie zbiory zdjęć fotograficznych i wycinki z pism obrazkowych oddadzą tu także niepoślednią usługę.

Wszystkie te okazy mają służyć oczywiście tylko do oglądania, uświadomionego przez właściwe objaśnienia nauczyciela, podobnie jak ramka wypełniona artystycznem oszkleniem witrażowem lub mozaiką, bronz jakiś zaśniedziały, lichtarz drewniany, złotogłów czy brokat ze starego ornatu pysznie wyszywany, będą miały swoją wartość kształcącą, mimo że jako modele do rysowania nie będą się nadawały.

W tem szerokiem rozumieniu zadania zbiorów rysunkowych poza ciasnemi granicami modeli do ćwiczeń wyłącznie techniczno-graficznych, oddamy młodzieży wielką usługę, krzewiąc wśród niej kulturę estetyczną;

taki gabinet rysunków, wraz z rozumnie postawioną nauką rysunku, będzie szkołą dobrego smaku i w mniejszych zwłaszcza środowiskach spełniać będzie rolę małego prowincyonalnego muzeum.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej,

W Białej dnia 16. stycznia 1918.

C. k. Wiceprezydent
Zoll

L. 28.572/IV.

Okólnik

c. k. Rady szkolnej krajowej do wszystkich Dyrekcyi państwowych i niepaństwowych szkół średnich i seminaryów nauczycielskich, w sprawie oszczędzania materyałów rysunkowych.

W związku z rozporządzeniem Rady szkolnej krajowej z dnia 27. listopada 1916 l. 10403/III, Dziennik urzędowy z roku 1917 Nr. 1 str. 3 i 4, wydanem w sprawie oszczędzania papieru przy nauce, należy szczególnie nauczycielom rysunku zwrócić uwagę na obowiązującą przedewszystkiem w nauce tego przedmiotu oszczędność w użytkowaniu materyałów dziś coraz rzadszych w handlu, a wygórowaną ceną obciążających ponad siły i możność ciężko wojną dotkniętych rodziców i opiekunów młodzieży szkolnej, która nie zdając sobie sprawy z ogólnych trudności obecnego położenia, naraża ich i w tym względzie na coraz nowe wydatki, dające się przecież przy dobrej woli ograniczyć.

Podrożenie papieru rysunkowego nakłada na uczniów obowiązek zużytkowywania obydwu stron arkusza. Jeżeli w innych przedmiotach nauki wymaga się zaniechania nawet marginesu w zeszytach przy zadaniach, to tem więcej w nauce rysunku obowiązuje konieczność niemarnowania przestrzeni o wiele przecież droższego papieru rysunkowego, a natomiast wypełniania jej studyami, co zresztą i w czasach normalnych już z dydaktycznych względów było godne zalecenia. Jakieś naczynie n. p. może być w kilku położeniach rysowane i technicznie z różnych stron ujęte bez szkody dla estetycznego wrażenia kartki, która ma być sumiennem i pouczającem studyum a nie obrazkiem. Z zakorzenionym zwyczajem umieszczania jednego tylko (nieraz małego) rysuneczku na środku kartki,

należy tedy zerwać stanowczo; nawet dwa różne lecz podobne przedmioty (n. p dwa wazony) mogą mieścić się obok siebie na tejsamej stronie papieru, pozostałe zaś czyste jej tło niechaj służy szkicom lub studyom szczegółów form rysowanych, zamiast bezużytecznego pozostawiania czystego papieru lub powlekania go tłem zawsze tego samego koloru, która to czynność mechaniczna jest dla nauki stracona.

Obecnie przeważnie tylko farby wodne, kredki i ołówki, jako jeszcze przystępne w cenach materyały, mogą być środkami technicznymi przy nauce rysunku, farby „tempera" bowiem, dziś wielokrotnie podrożone, już tylko wyjątkowo będą mogły znaleźć zastosowanie w szkole, użycie zaś węgla, tego zewszechmiar doskonałego i pożądanego materyału rysunkowego, dla braku w handlu szelaku białego i spirytusu niezbędnych do sporządzenia środka utrwalającego rysunki węglem, również znacznie się ograniczy wskutek niemożności przechowywania nieutrwalonych prac węglowych w tekach. Węglem uczniowie będą szkicowali chyba tylko na zbywającym papierze pakunkowym, a ponieważ i tu zabraknąć może dużych arkuszy. przeto niezbędne ćwiczenie w swobodnem władaniu linią w dużych rozmiarach wypadnie ograniczyć do rysowania kredą na tablicy szkolnej,

Osobno należy zwrócić uwagę na ciągłe używanie, a raczej bezmyślne nieraz nadużywanie gumy do wycierania; jeżeli bowiem użycie jej należało zawsze ograniczać, to teraz winno ono tem bardziej ustać wobec trudności nabycia tego prawie już znikającego artykułu.

Nagromadzone w niektórych gabinetach od dawna słabsze prace uczniów należy rozdawać między najuboższych uczniów, którym mogą one jeszcze służyć, ponieważ odwrotna strona papieru jest zazwyczaj nieużyta.

Teczki na prace, jeżeli nie uległy znaczniejszemu zniszczeniu, z roku na rok mogą dobrze spełniać swe zadanie, to też z końcem roku szkolnego powinno się je przechować na rok następny.

Nauczyciele rysunku winni zastosować się do powyższych uwag, mając na oku zarówno dobro szkoły jak i chwilowe warunki. Rozsądną oszczędnością zaspokoi się wymagania szkoły, nie narażając przytem rodziców i opiekunów młodzieży na wielokrotnie wzmożone wydatki, a zaoszczędzając równocześnie materyały, którym grozi wyczerpanie.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

W Białej, dnia 28. grudnia 1917.

C. k. Wiceprezydent
Zoll.

Wiadomości osobiste.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 14. listopada 1917 raczył najmiłościwiej nadać dr. Wincentemu Majchrowi, profesorowi gimnazyum w Brzozowie, przydzielonemu do c. i k. Komendy obwodowej w Kozienicach i ks. Janowi Babrajowi, kanonikowi laterańskiemu u Bożego Ciała, nauczycielowi gimnazyów prywatnych w Krakowie, w uznaniu znakomitej służby w specyalnem zatrudnieniu, złoty krzyż zasługi z koroną na wstędze medalu waleczności.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 1. stycznia 1918 raczył najmiłościwiej przyznać Józefowi Szafranowi, dyrektorowi gimnazyum w Samborze; Henrykowi Kopii, dyrektorowi gimnazyum w Sokalu; Arturowi Passendorferowi, radcy Rządu i dyrektorowi II. szkoły realnej we Lwowie i Józefowi Szydłowskiemu, dyrektorowi gimnazyum w Dębicy, VI. klasę rangi.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty przyznał VII. klasę rangi następującym profesorom szkół średnich: Ignacemu Meyerowi w gimnazyum św. Anny w Krakowie; Aleksandrowi Furmankiewiczowi w gimnazyum III. w Krakowie; Karolowi Bobrzyńskiemu w gimnazyum V. w Krakowie; Władysławowi Krukowskiemu w gimnazyum w Jarosławiu, przydzielonemu do gimnazyum V. w Krakowie; dr. Eustachemu Makaruszce w gimnazyum akademickiem we Lwowie; dr. Wilhelmowi Friedbergowi w gimnazyum IV. we Lwowie; Michałowi Hrycakowi w gimnazyum IV. we Lwowie; Emilowi Snopkowi w gimnazyum VIII. (realnem) we Lwowie; Ludwikowi Młynkowi w gimnazyum realnem w Łańcucie; Romanowi Hamczykiewiczowi w gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu; dr. Tadeuszowi Troskolańskiemu w gimnazyum w Przemyślu na Zasaniu; Zenonowi Eckhardtowi i ks. Władysławowi Makowcowi w gimnazyum w Samborze; dr. Tadeuszowi Grabowskiemu w I szkole realnej w Krakowie; Janowi Bystrzyckiemu w II. szkole realnej w Krakowie; Wincentemu Kubikowi i Zygmuntowi Łuszczyńskiemu w I. szkole realnej we Lwowie; Jarosławowi Łomnickiemu i Julianowi Hawlowi w II. szkole realnej we Lwowie; Józefowi Szczudle w szkole realnej w Tarnowie i ks. dr. Janowi Ciemniewskiemu w VIII. gimnazyum (realnem) we Lwowie.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty przyznał w seminaryach nauczycielskich: VII. klasę rangi Włodzimierzowi Markowskiemu i Tomaszowi Markowskiemu profesorom seminaryum nauczycielskiego męskiego w Sokalu; Stanisławie Linhardt nauczycielce głównej seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Przemyślu i Leonowi Jaworskiemu profesorowi seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Brzeżanach; VIII. klasę rangi: Piotrowi Jastrzębskiemu profesorowi seminaryum nauczycielskiego męskiego we Lwowie; ks. Janowi Wądolnemu i Bohdanowi Łuszczyńskiemu profesorowi seminaryum nauczycielskiego męskiego w Kętach; Teofilowi Niegerowi profesorowi seminaryum nauczycielskiego męskiego w Starym Sączu; Emilowi Wyrobkowi profesorowi i Maryi Szarłowskiej nauczycielce głównej seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Krakowie.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty przyznał VIII. klasę rangi: Karolowi Chomickiemu nauczycielowi szkoły ćwiczeń w seminaryum nauczycielskiem mę-

skiem we Lwowie; Maryi Germanównie i Maryi Strzeleckiej nauczycielkom szkoły ćwiczeń w seminaryum nauczycielskiem żeńskiem we Lwowie i Pawłowi Banachowi nauczycielowi szkoły ćwiczeń w seminaryum nauczycielskiem męskiem w Sokalu; IX. klasę rangi: Kazimierzowi Gołębiowskiemu i Włodzimierzowi Tureckiemu nauczycielom szkoły ćwiczeń w seminaryum nauczycielskiem męskiem w Sokalu; Karolowi Stohlowi nauczycielowi muzyki w seminaryum nauczycielskiem męskiem w Tarnowie; Kazimierze Koziołównie i Jadwidze Drozdowej nauczycielkom szkoły ćwiczeń i Teofili Tęczarównie nauczycielce robót ręcznych kobiecych w seminaryum nauczycielskiem żeńskiem w Przemyślu, wreszcie Maryi Mędrzyckiej nauczycielce szkółki froeblowskiej w seminaryum nauczycielskiem żeńskiem w Krakowie.

JE. Pan Minister Robót Publicznych przyznał Henrykowi Kuehnowi, profesorowi państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie i Antoniemu Goligowskiemu, profesorowi c. k. szkoły przemysłu drzewnego w Kołomyi VII. klasę rangi; Antoniemu Święchowi i Jerzemu Ettmayerowi, nauczycielom c. k. szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem IX. klasę rangi.

C. k. Rada szkolna zatwierdziła wybór:

ks. Leona Lewickiego na duchownego członka obrządku gr. kat. do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Nadwórnej;

ks. Aleksandra Cisły, proboszcza i dziekana w Stryju, na duchownego członka obrządku rzym. kat. do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Skolem.

C. k. Rada szkolna krajowa nadała Józefowi Dzierzyńskiemu, zastępcy nauczyciela w c. k. akademii handlowej we Lwowie, posadę nauczycielską w tym zakładzie; ks. dr. Władysławowi Wichrowi, zastępcy nauczyciela religii w szkole realnej w Żywcu, posadę nauczycielską w tym samym zakładzie.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała zastępcami nauczycieli w szkołach średnich:

Stanisława Zaranka i Juliusza Krzyżanowskiego w gimnazyum w Brzeżanach; ks. Dymitra Prypchana zastępcą nauczyciela religii gr. kat. w seminaryum nauczycielskiem męskiem w Stanisławowie.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła zastępcę nauczyciela Józefa Danka z gimnazyum II. w Rzeszowie do gimnazyum V. w Krakowie.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych:

Izaka Willera nauczycielem religii izrael. 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą ludową pospolitą w Krakowie-Podgórzu;

ks. Feliksa Irzyka nauczycielem religii rzym. kat. 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą w Krośnie;

Józefa Kłapę nauczycielem kierującym 6-klasowej szkoły męskiej w Brzeżanach;

Kopla Glasmana nauczycielem religii izraelickiej 6-klasowej szkoły męskiej w Gródku Jagiellońskim;

Szymona Stendiga nauczycielem religii izrael. 6-klasowej szkoły żeńskiej w Leżajsku:

Józefę Twardowską nauczycielką kierującą 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Hofmanowej w Tarnopolu;

ks. Henryka Weryńskiego nauczycielem religii rzym. kat. 4-klasowej szkoły w Szczawnicy;

Eugeniusza Müllera nauczycielem XXVII. 4-klasowej szkoły męskiej im. Słowackiego w Krakowie;

Samuela Ginsberga nauczycielem religii izraelickiej VI. 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Czackiego w Krakowie;

Chaima Spierera nauczycielem religii izrael. XI. 4-klasowej szkoły męskiej im. Dietla w Krakowie;

Józefa Urbana nauczycielem 4-klasowej szkoły w Golkowicach;

Władysławę Seifertównę nauczycielką 4-klasowej szkoły w Grębowie;

Maryana Koczyńskiego nauczycielem 4-klasowej szkoły w Jadownikach;

Anielę Leitnerową i Annę Maślanównę nauczycielkami 4-klasowej szkoły w Lipniku;

Nauczycielami kierującymi szkół 2-klasowych:

Józefa Młodeckiego w Wrocance; Antoniego Pietrakiewicza w Sinkowie; Nestora Koronczewskiego w Olszanicy.

Nauczycielkami szkół 2-klasowych:

Maryę Pietrakiewiczową w Sinkowie; Helenę Sierosławską w Kaniowie.

Nauczycielami i nauczycielkami szkół 1-klasowych:

Ferdynanda Kozdrońskiego w Winnikach ad Żółkiew; Edwarda Fydę w Woli kurowskiej; Jana Bilińskiego w Majniczu; Michała Małopolskiego w Szarwarku; Władysława Śliwę w Facimiechu; Ignacego Błaszkiewicza w Zmysłówce.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała stałymi nauczycielami ludowymi bez oznaczonego miejsca służbowego następujących tymczasowych nauczycieli pełniących służbę wojskową:

Rudolfa Aurigę z Czudca; Ignacego Barysa z Kamienicy górnej; Antoniego Berezowskiego z Capowiec; Hilarego Brusaka z Sieniawy; Mikołaja Czabana z Roszniowa; Michała Flegla z Zubrzy; Juliana Hewanickiego z Teklówki; Kaspra Kaweckiego z Lipic; Piotra Korzeniowskiego z Opaki; Józefa Krzanowskiego z Dźurowa; Jana Madeja z Kołomyi; Dymitra Petryszyna z Strzałkowic; Józefa Piątkowskiego z Przeworska; Wiktora Radę z Żukowa; Dymitra Sałdata z Tyszkowiec; Kazimierza Schmidta z Ochrymowiec; Włodzimierza Śnilika z Nowosiółki; Józefa Wikarskiego z Kapuściniec.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła:

Franciszka Krzyżanowskiego nauczyciela 4-klasowej szkoły męskiej im. Karpińskiego w Kołomyi na równorzędną posadę w 4-klasowej szkole pospolitej męskiej połączonej z wydziałową im. Kopernika w Kołomyi;

Wojciecha Kopczyńskiego nauczyciela 4-klasowej szkoły męskiej im. Staszica w Nowym Sączu na równorzędną posadę do 4-klasowej szkoły pospolitej męskiej połączonej z wydziałową im. Konarskiego w Nowym Sączu;

Maryę Majchrzycką nauczycielkę 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Ces. Elżbiety w Rzeszowie na równorzędną posadę w 4-klasowej szkole pospolitej żeńskiej połączonej z wydziałową im. św. Scholastyki w Rzeszowie;

Janinę Zajchowską nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Czchowie na równorzędną posadę do 4-klasowej szkoły w Uszwi;

Mieczysławę Barucką nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Golcowej na równorzędną posadę w 2-klasowej szkole w Wawrze;

S. Zofię Kropaczkównę nauczycielkę 4-klasowej szkoły żeńskiej w Iwoniczu na równorzędną posadę do 2-klasowej szkoły w Morawicy;

Józefa Krzemienia nauczyciela kierującego i Adelę Krzemieniową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Wilkowicach na równorzędne posady w szkole 2-klasowej w Dębie;

Pawła Bąka nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Skawie na równorzędną posadę w 2-klasowej szkole w Róży;

Juliana Bedronka nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Łodygowicach górnych na równorzędną posadę w 2-klasowej szkole w Skawie;

Bolesława Weisa nauczyciela kierującego przydzielonego do szkoły w Żabnie na posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Dąbrowie (w okręgu rzeszowskim);

Karolinę Golonkównę nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Żarnowcu na równorzędną posadę do 2-klasowej szkoły w Ustrobnej;

Kazimierę Sołowkową nauczycielkę szkół ludowych przydzieloną do szkoły w Pilipach, na posadę stałej nauczycielki 2-klasowej szkoły w Pilipach;

Zenobię Żukową nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Husnem wyżnem na równorzędną posadę w szkole w Butli;

Katarzynę Kłucznikównę nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Dzwonowej na równorzędną posadę w szkole w Głobikowej;

Konstancyę Butkowską nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Rozpuciu na równorzędną posadę w szkole w Tarnawce;

Magdalenę Terlecką nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Kuropatnikach na równorzędną posadę do szkoły w Czerniowie nowym;

Ignacego Szufę nauczyciela 1-klasowej szkoły w Pogorzycach na równorzędną posadę w szkole w Karniowicach;

Julię Kutkowską nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Biczycach polskich na równorzędną posadę do szkoły w Wojkowej;

Jana Koczerżuka nauczyciela 1-klasowej szkoły w Turzy małej na równorzędną posadę do szkoły w Witwicy;

Elżbietę Bilatczukową nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Paportnie na równorzędną posadę do szkoły w Łopusznicy.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła w stan spoczynku:

ks. Jana Skorobohatego nauczyciela religii gr. kat. 5-klasowej szkoły męskiej w Żydaczowie;

Honoratę Persównę nauczycielkę 5-klasowej szkoły żeńskiej w Grybowie;

Herminę Dośłową nauczycielkę 5-klasowej szkoły w Szczakowej „na Piasku";

Jana Kossara nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Stojanowie;
Zofię Bernhardtową nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Trzebini;
S. Maryę Babiukównę nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Przemiwółkach;
Izydora Słupeckiego nauczyciela 1-klasowej szkoły w Wierzbówce.

Zmarli:

Olga Baczyńska tymczasowa nauczycielka klasy eksponowanej w Hulkowie ad Korzelice w okręgu przemyślańskim, zmarła dnia 7. grudnia 1917 w 24. roku życia a w 4. roku służby;

Eugenia Bałtarowicz stała nauczycielka 4-klasowej szkoły w Szczawnicy w okręgu nowotarskim, zmarła dnia 11. listopada 1917 w r. 47. roku życia a w 27. roku służby;

Czesław Brzeziński tymczasowy nauczyciel w Urzejowicach w okręgu przeworskim, zmarł dnia 12. października 1917 w 26. roku życia a w 6. roku służby;

ks. Jan Głąb stały nauczyciel religii rzym. kat. 6-klasowej szkoły ludowej męskiej w Brzesku, zmarł dnia 21. grudnia 1917;

Łukasz Hajduczek stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Pukowie w okręgu rohatyńskim, zmarł dnia 6. grudnia 1917;

Władysław Krawczyński stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Delastowicach w okręgu dąbrowskim, zmarł dnia 3. stycznia b. r. w 40. roku życia a w 18. roku służby;

Marya Misiecka stała nauczycielka 2-klasowej szkoły w Gruszce w okręgu tłumackim, zmarła dnia 20. grudnia 1917 w 36. roku życia a w 14. roku służby;

Mikołaj Nowak stały nauczyciel 1 klasowej szkoły w Hodyniach w okręgu mościskim, zmarł dnia 4. stycznia b. r. w 62. roku życia a w 40. roku służby;

Jan Pawełków stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Łanach polskich w okręgu kamioneckim, zmarł dnia 4. grudnia 1917 w 43. roku życia a w 20. roku służby;

Anna Rajnik tymczasowa nauczycielka 1-klasowej szkoły w Hodyniach w okręgu mościskim, zmarła dnia 12. stycznia b. r. w 6. roku służby;

Katarzyna Szustakiewiczowa stała nauczycielka 2-klasowej szkoły w Ostrej w okręgu buczackim, przydzielona do 2-klasowej szkoły w Woli filipowskiej w okręgu chrzanowskim, zmarła dnia 1. listopada 1917.

Organizacya szkół.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 15. stycznia 1918 l. 44355 nadał prywatnemu zreformowanemu gimnazyum realnemu żeńskiemu im. Heleny Kaplińskiej w Krakowie prawo publiczności na lata szkolne 1917/18 i 1918/19 oraz na rok 1918/19 prawo odbycia egzaminu dojrzałości i wydania świadectw dojrzałości mających ważność publiczną.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 18. stycznia 1918 l. 42594 nadał prywatnemu gimnazyum realnemu miejskiemu w Strzyżowie prawo publiczności na lata szkolne 1917/18 i 1918/19.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 19. stycznia 1918 l. 1170 nadał prywatnemu liceum żeńskiemu SS. Urszulanek w Krakowie prawo publiczności na lata szkolne 1917/18, 1918/19 i 1919/20 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność publiczną.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 18. stycznia 1918 l. 42505 nadał prywatnemu gimnazyum realnemu w Chrzanowie prawo publiczności na lata szkolne 1917/18 i 1918/19 oraz na rok 1918/19 prawo odbycia egzaminu dojrzałości i wydania świadectw dojrzałości mających ważność publiczną.

Książki szkolne i do bibliotek.

C. k. Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t. „Ł. German, K. Petelenz, St. Gayczak. Ćwiczenia niemieckie dla klasy trzeciej szkół średnich, wydanie szóste, opracował Emil Petzold. — Nakładem K. S. Jakubowskiego. We Lwowie 1917“, w poczet książek, dozwolonych do użytku w galicyjskich szkołach średnich. Cena egzemplarza oprawnego (ze słownikiem) 4 K 30 h.

C. k. Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t. „Dr. Maryan Reiter. Czytania polskie dla klasy pierwszej szkół średnich z 51 rysunkami i 5 tablicami (w tem 2 barwne). Wydanie drugie. Nakładem K. S. Jakubowskiego. We Lwowie 1917“, w poczet książek, dozwolonych do użytku w galicyjskich szkołach średnich. Cena egzemplarza oprawnego 4 K 80 h.

C. k. Rada szkolna krajowa zaliczyła w poczet książek dozwolonych do użytku w galicyjskich szkołach średnich następujące podręczniki:

Aleksander Semkowicz. Dzieje powszechne. Opowiadanie dla niższych klas szkół gimnazyalnych i realnych. Część pierwsza. Wydanie V. Lwów 1917. Nakładem Książnicy polskiej Towarzystwa Nauczycieli szkół wyższych. Cena 4 K.

Tadeusz Sinko. Wiązanka wierszy Owidyusza z dodatkiem wybranych elegii Tibulla i Propercyusza. Wydanie II. powiększone z 10 ilustracyami. Lwów 1917. Nakładem Książnicy polskiej Towarzystwa Nauczycieli szkół wyższych. Cena 4 K 50 h.

Ks. Dr. Stefan Szydelski. Dzieje biblijne nowego przymierza. Lwów. Nakładem Książnicy polskiej Towarzystwa Nauczycieli szkół wyższych. Cena 4 K 50 hal.

C. k. Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t. „Tadeusz Maryan Lewicki. Początki nauki języka łacińskiego dla pierwszej klasy gimnazyalnej. Z ilustracyami w tekście oraz z siedmioma tablicami czarnemi i jedną barwną. Wydanie drugie. Nakładem K. S. Jakubowskiego. We Lwowie 1917“, w poczet książek dozwolonych do użytku w galicyjskich szkołach średnich. Cena egzemplarza z gramatyką i słownikiem 4 K 25 h.

C. k. Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t. „Prof. Dr. Józef Nusbaum-Hilarowicz. Zoologia dla klas wyższych szkół średnich. Wydanie trzecie przejrzane

przez Dr. Benedykta Fulińskiego, z 228 rycinami w tekscie i z 3 tablicami barwnemi. We Lwowie 1917. Nakładem K. S. Jakubowskiego“ w poczet książek dozwolonych do użytku w galicyjskich szkołach średnich. Cena egzemplarza 5 K 50 h.

C. k. Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t. „Witold Góra. Nauka książkowości, tom II. Książkowość podwójna. Lwów 1917. Nakładem Książnicy polskiej Towarzystwa Nauczycieli szkół wyższych. Warszawa: Gebethner i Wolf, Poznań: M. Niemiczkiewicz. Cena egzemplarza 6 K“ w poczet książek dozwolonych do użytku w wyższych szkołach (akademiach) handlowych.

C. k. Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t. „Stanisław Korbel, profesor Akademii handlowej w Krakowie. Stenografia polska (system Gabelsberger-Poliński) podręcznik dla szkół i samouków. Kraków 1917. Nakładem autora. Cena 3 K 50 h“ w poczet książek dozwolonych do użytku w galicyjskich szkołach średnich.

C. k. Rada szkolna krajowa poleca do bibliotek szkolnych i okręgowych książkę p. t. Dzieje ustroju Polski w zarysie, opracowała Helena Witkowska. Wydanie III. poprawione i uzupełnione. Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie. 1917.

C. k. Rada szkolna krajowa zwraca uwagę Dyrekcyi c. k. gimnazyów, szkół realnych, seminaryów nauczycielskich i Rad szkolnych okręgowych na następujące wydawnictwa „Powszechnych wykładów“ Wszechnicy i Politechniki lwowskiej, wydane nakładem Książnicy polskiej Towarzystwa Nauczycieli szkół wyższych we Lwowie:

1. Dr. Ignacy Weinfeld „Koszta wojny“. Cena 1 K; 2. Dr. Irena Panuenkowa „Kościuszko“. Cena 1 K; 3. Dr. Alfred Denizot „O przestrzeni i czasie w świetle badań fizycznych“; 4. Ludwik Skoczylas: „Wyspiański jako poeta państwowości polskiej“; 5. Jan Kasprowicz: „W setną rocznicę skonu Kościuszki“. Cena 1 K.

Wydawnictwa te nadają się do bibliotek okręgowych i bibliotek szkolnych jako pożyteczna lektura dla dojrzalszej młodzieży.

C. k. Rada szkolna krajowa zwraca uwagę na ilustrowaną książkę p. t. „Um's blaue Meer“ wydaną nakładem wydawnictwa „Jung-Österreich“. Czysty dochód z rozsprzedaży tej książki przeznaczony na cele austryackiego związku flotowego i opieki nad młodzieżą szkolną wydawnictwa „Jung-Österreich“.

Cena egzemplarza 2 korony. Przy zamówieniu 10 egzemplarzy dodaje wydawca (Jung-Österreich-Verlag, Wien VII. Neustiftgasse 54) jeden egzemplarz darmo.

C. k. Rada szkolna krajowa zaleca do bibliotek nauczycielskich, szkolnych i okręgowych wydawnictwo Księgarni polskiej Bernarda Połonieckiego we Lwowie p. t. „Zadania i potrzeby gospodarcze“. Dotychczas ukazały się następujące tomiki

1. Bujak Franciszek. Myśli o odbudowie. Cena 1 K.

2. Benedykt Wygoda. Ustrój gospodarstw włościańskich w Galicyi. Cena 1 K 20 h.

3. Benedykt Wygoda. Hodowla zwierząt domowych. Cena 1 K 20 h.

4. Benedykt Wygoda. Uprawa roli. Cena 1 K 20.
5. Jan Tomasz Dziedzic. Jak zakładać i prowadzić składnice i sklepy Kółek rolniczych? Cena 1 K 20 h.
6. Dr. A. Szczepański. Rozwój przemysłu w Galicyi. Dotychczasowe drogi i wytyczne na przyszłość. Cena 1 K 20 h.
7. Dr. Edward Taylor. O istocie współdziałalności. Cena 1 K 20 h.
8. Zofia Wygodzina. Kobieta wiejska jako czynnik kulturalny i gospodarczy. ena 1 K 20 h.
9. Józef Bek. Kooperatywy spożywcze. Cena 1 K.
10. Dr. Paweł Łoziński. Czem się zajmuje i czego uczy towaroznawstwo. Cena 1 K.
11. Dr. A. Szczepański. Przemysł żelazny Galicyi i warunki jego rozwoju. Cena 1 K.
12. Józef Bek. Opieka nad sierotami. Cena 1 K.
13. Fr. Bujak. Rozwój gospodarczy Galicyi (1772—1914). Cena 1 K 50 h.

C. k. Rada szkolna krajowa zezwoliła na podwyższenie cen następujących podręczników, wydanych nakładem księgarni G. Gebethnera i Spółki w Krakowie:

1. Baranowski Mieczysław. Dydaktyka z 2 K na 3 K 40 h.
2. Bruner L. i Tołłoczko S. Chemia organiczna, karton z 3 K 40 na 5 K.
3. nieorganiczna, wyd. nowe, znacznie powiększone brosz. z 3 K 20 h na 6 K 40 h.
4. karton na 7 K.
5. Kawecki M. i Czajkowski K. Fizyka dla szkół wydziałowych, karton z 1 K 60 na 2 K.
6. Kawecki A. M. i dr. Fr. Tomaszewski. Fizyka i krótki rys kosmografii dla niższych klas szkół średnich z 2 K na 2 K 50 h.
7. Kawecki A. M. i dr. Fr. Tomaszewski. Fizyka i krótki rys kosmografii dla wyższych klas szkół średnich z 3 K na 4 K.
8. Lewicki Anatol prof. dr. Zarys historyi Polski i krajów ruskich, karton z 2 K na 2 K 50 h.

L. 31/V.

Konkursa.

Rada szkolna krajowa ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia posady rzeczywistego nauczyciela przedmiotów handlowych w c. k. Akademii handlowej we Lwowie.

Do tej posady przywiązane są pobory IX. klasy rangi nauczycieli szkół średnich.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem Dyrekcyi c. k. Akademii handlowej we Lwowie najpóźniej do 20. lutego 1918.

Kandydaci, pełniący służbę wojskową na froncie, mogą wnosić podania w sposób dla nich najdogodniejszy (n. p. kartką polową) podając potrzebne daty.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

W Białej, dnia 10. stycznia 1918.

L. 762.

C. k. Rada szkolna okręgowa w Buczaczu ogłasza niniejszem konkurs na posadę nauczyciela religii grecko-katolickiej w 6-klasowej szkole męskiej w Monasterzyskach, z obowiązkiem udzielania nauki religii także w szkole 6-klasowej żeńskiej w Monasterzyskach.

O posadę tę mogą się ubiegać kanonicznie ordynowani księża świeccy lub zakonni, którzy w razie zamianowania nie będą mogli pełnić obowiązków duszpasterskich. Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Buczaczu w terminie do końca kwietnia 1918.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Buczaczu, dnia 12. grudnia 1917.

L. 91.

C. k. Rada okręgowa w Dobromilu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich z poborami III. kategoryi płac:

1. Na posadę nauczyciela religii gr. kat. w szkole 6 kl. męskiej w Dobromilu z obowiązkiem udzielania nauki religii także w szkole 6-klasowej żeńskiej w Dobromilu. O tę posadę mogą się ubiegać tylko kanonicznie ordynowani świeccy lub zakonni kapłani. Posady katechety nie można zajmować równocześnie z posadą duszpasterską.

2. Na posadę nauczycielki szkoły 6-klasowej żeńskiej w Dobromilu.

Językiem wykładowym w tej szkole jest język polski a niemiecki i ruski obowiązkowymi przedmiotami nauki.

Pierwszeństwo zastrzega się nauczycielkom posiadającym egzamin wydziałowy z grupy II.

Podania udokumentowane, zaopatrzone w wykaz lat służby, należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej w terminie do końca kwietnia 1918.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Dobromilu, dnia 15. stycznia 1918.

Ogłoszenie.

Egzamin kwalifikacyjny dla nauczycieli szkół wydziałowych rozpocznie się w Krakowie dnia 5. marca 1918.

Podania wnosić należy drogą urzędową do c. k. Rady szkolnej krajowej najdalej do dnia 20. lutego 1918.

Egzamina kwalifikacyjne dla nauczycieli szkół ludowych pospolitych rozpoczną się przed c. k. Komisyami egzaminacyjnemi w Krośnie, dnia 4. marca, w Rzeszowie dnia 25. lutego b. r.

Nakładem funduszu szkolnego krajowego.

Z Drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie, ulica Czarnieckiego 12.